

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

DEVELOPMENT OF LEARNING PACKAGE ON PLAYING RECORDER FLUTE ACCORDING
TO ZOLTAN KODALY'S CONCEPT FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS

ปณิธาน ศรีประเสริฐ¹ นภาพรณ ัญญา² และศิลปชัย บูรณพานิช³

Panitan Sriprasert, Napaporn Tanya and Silapachai Booranapanichi

Article History

Received: 07-02-2023; Revised: 07-09-2024; Accepted: 07-09-2024

<https://doi.org/10.14456/jsmt.2024./25>

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตายกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย , แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ , แบบทดสอบทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ และ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One-Sample T-Test)

ผลการวิจัยพบว่า

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.17/88.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์และทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตายกับเกณฑ์ร้อยละ 80 แบ่งได้เป็น 2 ตอนดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลताल โคตาย สูงกว่า

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Master of Education (Curriculum and Instruction), Western University

Email: bssystem2015@gmail.com *Corresponding author

²⁻³อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Adviser, Master of Education (Curriculum and Instruction), Western University

เกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 , ทักษะการเป่าขลุ่ย รีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม การเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลตาล โคดา ย สูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 (3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์; แนวคิดโซลตาล โคดา ย

ABSTRACT

The research of development of learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept for Prathomsuksa 6 students had the purposes: (1) to develop the learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept for Prathomsuksa 6 students to be effective according to the 80/80 criterion, (2) to compare achievement and skill in playing recorder flute before and after studying with the learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept using the 80 percent criterion, and (3) to study the students' satisfaction towards the learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept. The sample was a group of 10 Prathomsuksa 6 students under Satit School of Rambhai Barni Rajabhat University. The research instruments included: a learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept, an achievement test on playing recorder flute, a skill test on playing recorder flute and a satisfaction questionnaire towards the learning package on playing recorder flute. The statistics used in testing the hypothesis was One-Sample T-Test.

The results found that:

The learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept had efficiency of 87.17/88.33 which was higher than the 80/80 criterion, (2) the comparison of the achievement and the skill in playing recorder flute after studying with the learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept using the 80 percent criterion was divided into two parts: learning achievement on playing recorder flute after studying with the learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept was higher than the 80 percent criterion with statistical significance of .05 and the skill of playing recorder flute after studying with the learning package on playing recorder flute according to Zoltan Kodaly's concept was higher than the 80 percent criterion with statistical significance of .05, and (3) Prathomsuksa 6 students had satisfaction towards the learning package on playing recorder flute at the highest level

Keywords: development of learning package on playing recorder flute according; Zoltan Kodaly's Concept

1. บทนำ

ดนตรีเป็นสิ่งที่อยู่ร่วมกับมนุษย์มาตั้งแต่อดีตซึ่งดนตรีเกิดจากการสร้างสรรค์จินตนาการของมนุษย์ที่คิดและประดิษฐ์เครื่องดนตรีจากวัสดุธรรมชาติเช่นใบไม้ เขาสัตว์ให้เกิดเสียง เป็นต้น และบางครั้งก็มาจากสิ่งที่อยู่ในตัวของมนุษย์ เช่นการผิวกาย การใช้มือในการทำจังหวะ การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุเหลือใช้มาทำเป็นเครื่องดนตรีที่เราได้พบเห็นเช่นการนำกระป๋อง ถังสี มาทำเป็นเครื่องประเภทเครื่องตี และสิ่งที่สร้างสรรค์จินตนาการนี้จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในทุกชนชั้นทุกระดับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงตายมักจะมีเรื่องของดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ซึ่งอาจเกิดจากแรงบันดาลใจที่จะพยายามสะท้อนภาพความเป็นจริงของดนตรีหรือสะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัย (พงษ์ลดา นาควิเชียร, 2551) ดนตรีถือเป็นสิ่งที่ชักจูงมนุษย์ให้มีความสุขได้ในขณะที่เกิดความทุกข์และหรือในขณะที่มีความสุขจะทำให้มนุษย์มีความสุขมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงถือว่าดนตรีมีส่วนส่งเสริมและพัฒนาให้มนุษย์มีร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรมการดำรงชีวิต (เครือวัลย์ สุขเจริญ, 2551) ด้วยเหตุที่มาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้กำหนดสาระการเรียนรู้ดนตรีไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยระบุว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เน้นส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงาม สนุกสนาน มีความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียน โดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่พัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาระบบการรับรู้ทางศิลปะการเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียดสามารถ ค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ด้วยการมีความ รับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข และได้กล่าวถึงคุณภาพของ นักเรียนอีกว่าเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะแล้วนักเรียนจะมีสภาพจิตใจ ที่งดงาม มีสุนทรียภาพ มีรสนิยม รักความสวยงาม รักความเป็นระเบียบ มีการรับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่าความสำเร็จของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของคนในชาติ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทางศิลปะ มีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นพัฒนาตนเองได้ และแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ มีความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนานักเรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบ ด้วยสาระสำคัญ 3 สาระคือ สาระที่ 1 ทักษะศิลป์ , สาระที่ 2 ดนตรี และ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี ตามหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีและนโยบายของทางโรงเรียนที่นักเรียนจะต้องได้รับคือ หนึ่งคนหนึ่งดนตรีและในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี นักเรียนจะได้เรียนรู้ทฤษฎีและปฏิบัติเครื่องดนตรีในเรื่องของการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าลมไม้ชนิดไม่มีลิ้น มีเสียงนุ่มนวลอ่อนหวานคล้ายขลุ่ยไทย หาซื้อได้ง่ายราคาถูก พกพาสะดวกเหมาะสำหรับการฝึกซ้อมทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนด้วยก็ได้ โดยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ นักเรียนจะได้พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์และทักษะทางด้านการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ที่มุ่งให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ที่มีทักษะในการเล่นดนตรี มีสมาธิ มีระเบียบวินัย ฝึกความอดทน และสามารถนำมาพัฒนาการปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ในขั้นต่อไปอย่างถูกต้องเหมาะสม และเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติดนตรีร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม

ในการอนุรักษ์ รวมทั้งผสมผสานศิลปวัฒนธรรมไทยและศิลปวัฒนธรรมสากล เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาดนตรี การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ย รีคอร์ดเดอร์ ให้มีประสิทธิภาพนั้นนักเรียนต้องมีทักษะการปฏิบัติซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ดนตรีเป็นวิชาที่ให้ความรู้และทักษะการปฏิบัติ เมื่อทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่มีพัฒนาการที่ช้า และ ความสามารถของบุคคลที่ต่างกัน นักเรียนไม่สามารถนำเทคนิคการฝึกต่างๆ ไปใช้ในการปฏิบัติเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ได้ตามเหมาะสม จึงทำให้ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ของนักเรียนมีพัฒนาการช้าอีกด้วย กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ เป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ในเรื่องทฤษฎีเบื้องต้นสำหรับขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ และทักษะในการอ่านโน้ต และทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ซึ่งนักเรียนจะสามารถเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ได้ถูกต้องและถูกวิธี เมื่อได้รับการฝึกที่เหมาะสมและถูกวิธีสำหรับนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี โดยได้จัดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ จะสังเกตเห็นได้ว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านโน้ตการร้องโน้ตโดยนักเรียนมักอ่านโน้ตเพลงและทำนองเพลงได้ไม่ตรงตามโน้ต ตามจังหวะและระดับเสียงของเพลงจากการสอบถามปัญหาเบื้องต้นพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการอ่านโน้ตที่ค่อนข้างซับซ้อนจากวิธีการสอนแบบเดิมเพราะใช้รูปแบบโน้ตสากลและตัวอักษร ที่ใช้แทนเสียงตัวโน้ตนั้นๆ ทำให้จำได้ยากจึงทำให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านโน้ตและปฏิบัติดนตรีที่ช้ากว่าปกติ

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านโน้ต ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ จึงสนใจในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และเกิดทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ โดยใช้แนวคิดการสอนดนตรีของโซตาล โคตยา นักการศึกษาดนตรีและผู้ประพันธ์เพลงคนสำคัญของยังการ ซึ่งมีหลักการสอนดนตรีโดยการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กโดยมีขั้นตอนจากง่ายไปหายากเน้นการสอนร้องเพลงเป็นหลักการร้องเพลงเป็นการใช้เสียงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติซึ่งเด็กคุ้นเคยอยู่แล้วฝึกควบคู่กับการอ่านโน้ตจนสามารถอ่านและเขียนโน้ตดนตรีได้ โคตยามีความคิดว่าดนตรีสำหรับเด็กมีความสำคัญและต้องพัฒนาเช่นเดียวกับภาษา เด็กควรฟังดนตรีก่อนแสดงออกทางการร้องหรือการเล่นและเมื่อเขามีประสบการณ์เพียงพอก็สามารถฝึกการอ่านและเขียนภาษาดนตรีได้ โคตยามีวิธีการใช้สัญลักษณ์มือในกิจกรรมการสอนและใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบซอล -ฟา ซึ่งมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ซึ่งสามารถฝึกสอดประสานทางดนตรีผู้เรียนได้ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ทำนอง และการประสานเสียง โดยการร้องเพลงตามแบบฝึกหัดของโคตยาซึ่งมีการแบ่งเป็นระดับขั้นต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเมื่อนักเรียนสามารถอ่านโน้ตและร้องโน้ตเพลงได้ ก็จะเข้าสู่การปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามลำดับ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตยา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตยา กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตยา

3. สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตาย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโซตาล โคตายสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตาย อยู่ในระดับ มาก

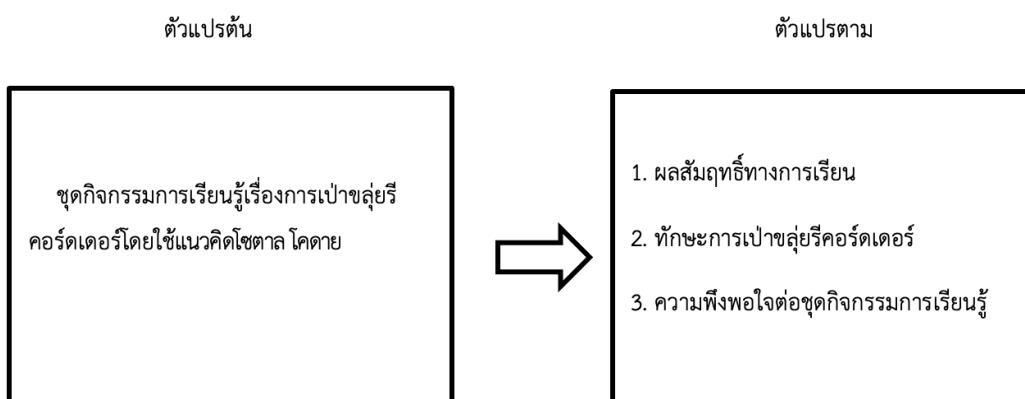
4. การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิดว่าเกี่ยวข้องโดยเฉพาะเรื่องของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กล่าวถึงมาตรฐานและตัวชี้วัด คุณภาพของผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ จากหลักสูตรดังกล่าวจึงเชื่อมโยงถึงการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษาที่ใช้เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่หาซื้อได้ง่าย มีราคาถูก ดูแลรักษาได้ง่ายรวมทั้งนักเรียนสามารถพกพาไปในที่ต่างๆพร้อมที่จะฝึกเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ในการฝึกเป่าจึงได้ยึดแนวคิดของโซตาล โคตาย ที่เน้นทักษะการสอนที่ง่าย ๆ ไปสู่การสอนที่ยากขึ้นตามลำดับ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2543) อ้างอิงจาก (Kodaly, 1974) ซึ่งผลจากการพัฒนาครั้งนี้ นักเรียนจะเกิดองค์ความรู้และเกิดทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

6. ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2564 จำนวน

2 ห้องเรียน จำนวน 20 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2564

จำนวน 10 คน เลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก

2. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ โดยใช้แนวคิดของโซตาล โคตาย มีเนื้อหาในการจัดชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ความรู้เบื้องต้นและการบำรุงรักษาขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ 2) ทักษะและวิธีการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ 3) การอ่านโน้ตเพลงประกอบการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ 4) ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ และ 5) การปฏิบัติบรรเลงเพลง 4 เพลง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2564 จำนวน

2 ห้องเรียน จำนวน 20 คน

2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2564

จำนวน 10 คน เลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น

1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์โดยใช้แนวคิดโซตาล โคตาย

2. ตัวแปรตาม

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์

3. ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ขอบเขตด้านระยะเวลาและสถานที่วิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตาย

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์

3. แบบทดสอบทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองExperimental(Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One group Pretest-Posttest

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์และทักษะการปฏิบัติตามแนวคิดของโซลตาล โคคาย
2. เปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยตามแนวคิดของโซลตาล โคคาย
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน 1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ใช้การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว (One-Sample t-test)

7. ผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดของโซลตาล โคคาย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.17/88.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลตาล โคคายสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลตาล โคคาย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดของโซลตาล โคคายมีระดับมากที่สุด

8. อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ตามแนวคิดโซลตาล โคคายที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครูผู้สอนคำชี้แจงสำหรับนักเรียน ใบความรู้ ใบกิจกรรม สำหรับแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย มาตรฐานและตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ซึ่งในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบไปด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ตามแนวคิดโซลตาล โคคาย ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2) ได้ค่า E1 เท่ากับ 87.17 และค่า E2 เท่ากับ 88.33 เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์แนวคิดโซลตาล โคคาย มีความครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สอนและผู้เรียนเข้าใจในกิจกรรมการเรียนรู้ง่าย และขั้นตอนการสอนเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นสอดคล้องกับ (ฤทธิรงค์ ไชยสุข, 2552) ได้ศึกษา การพัฒนาเทคนิคการสอนและสื่อการสอนขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์สำหรับผู้มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนและสื่อการสอนขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 72.10/87.10นอกจากนี้ชุดกิจกรรมมีสีสันสวยงามสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ภาพที่ใช้ชัดเจนและการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยเป็นกิจกรรมที่ทำหาความสามารถ นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีภาวะของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ (วิไลพร ภูมิเขตร, 2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์โดยใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการ เรียนรู้ที่ใช้กระบวนการ ปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.53/85.97

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลตาล โคคาย กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ย รีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลตาล โคคาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลตาล โคคาย เริ่มจากการเรียนรู้ในเรื่องที่ง่าย ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบที่เป็นเรื่องของทฤษฎีในแต่ละหน่วยได้ และที่สำคัญผู้

สอนจะอธิบายและสาธิตมีภาพประกอบและของจริงให้นักเรียนได้ศึกษา หากนักเรียนไม่ผ่านครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนซ่อมเสริม ใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน จนทำให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์สูงขึ้น นอกจากนี้ในเรื่องของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนเริ่มจากการเรียนรู้ในเชิงทฤษฎีที่เป็นเรื่องง่าย ๆ ไปสู่เรื่องที่ยากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจที่จะเรียนรู้และสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี

2.2 ทักษะการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลิตาล โคคาย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลิตาล โคคาย ที่เน้นทางด้านการอ่านโน้ต ร้องโน้ตและปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ที่ดีขึ้นสอดคล้องกับ (เดชาชัย สุจริตจันทร์, 2549) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ ผู้สอนใช้การสอนโดยการสาธิตและฝึกปฏิบัติอย่างซ้ำๆจนนักเรียนเกิดทักษะ ทั้งยังให้นักเรียนนำเครื่องดนตรีไปฝึกในเวลาว่าง บรรยากาศในการสอนไม่เคร่งเครียดเน้นการมีส่วนร่วม เน้นการดูแลช่วยเหลือกัน ไม่เน้นความเก่งแต่จะให้คนที่เก่งกว่าช่วยเพื่อนที่ยังไม่เก่งหรือยังไม่สามารถปฏิบัติได้ จึงทำให้ทักษะการปฏิบัติผ่านเกณฑ์ สอดคล้องกับ (พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล, 2545) ได้ศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของโคคาย กับที่เรียนแบบดั้งเดิมโดยใช้ เพลงพื้นบ้านทำโพและเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดทักษะทางด้านดนตรีสากล ด้านการร้องเพลง ด้านการอ่านโน้ต ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของโคคาย กับที่เรียนแบบดั้งเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 และพบว่านักเรียนที่สอนตามแนวคิดของโคคาย มีคะแนนทักษะ ทางด้านการร้องเพลง และทักษะอ่านโน้ตสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบดั้งเดิม ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ตามแนวคิดโซลิตาล โคคาย พบว่าหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ที่ใช้แนวคิดโซลิตาล โคคาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.86 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นเพราะนักเรียนชอบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ที่ใช้แนวคิดโซลิตาล โคคาย ทำให้มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ (กาญจนา อรุณสุขจุฑา, 2549) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีส่วนเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลจึงจะทำให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น สอดคล้องกับ (เจษฎา ประทุมมา, 2559) กล่าวว่า การศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนต้องมีการสร้างความพึงพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียนแบบรวม แบบจับคู่ ซึ่งดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยกระบวนการของการสอนดนตรีซึ่งอยู่ในสายเลือดของคนไทยแล้วยิ่งทำให้ได้ฝึกปฏิบัติเกิดเสียงและเป็นทำนองเพลงย่อมเป็นการสร้างความพึงพอใจสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ ซึ่งความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีส่วนเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลจึงจะทำให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น การศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนต้องมีการสร้างความพึงพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียนซึ่งดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยกระบวนการของการสอนดนตรีซึ่งอยู่ในสายเลือดของคนไทยแล้วยิ่งทำให้ได้ฝึกปฏิบัติเกิดเสียงและเป็นทำนองเพลงย่อมเป็นการสร้างความพึงพอใจสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ ดังนั้น กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะต้องมีส่วนการเรียนการสอนที่ดี และมีการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน หากการเลือกใช้สื่อและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปในทางที่เหมาะสม นักเรียนจะเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ มีความเข้าใจ และบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ของกิจกรรมการเรียนรู้ได้ (Bloom, Benjamin S., 1976). ก็จะให้เกิดทั้งด้านพุทธิพิสัย (ความรู้) ด้านทักษะพิสัย (ทักษะ) และด้านจิตพิสัย (เจตคติ) สามารถพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต

9. องค์ความรู้ใหม่

สิ่งที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้ทำให้เห็นว่าองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาหากนักเรียนเกิดความขยันอดทนหมั่นฝึกฝน และชวนขยายหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งในการสอนดนตรีตามแนวคิดของโซตาล โคตยา จะพบว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนจากสิ่งที่ง่ายไปสู่สิ่งที่สลับซับซ้อน และกระบวนการที่สำคัญคือตัวครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะในด้านของดนตรี เข้าใจในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถสอนนักเรียนที่มีความแตกต่างให้เกิดทักษะทางด้านดนตรีได้ ส่วนสื่อการสอนถือว่ามีความสำคัญที่นักเรียนต้องได้สัมผัสโดยเฉพาะเรื่องของเครื่องดนตรีนักเรียนต้องได้เรียนรู้ ปฏิบัติ และรู้ถึงวิธีการเก็บรักษา

10. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ครูผู้สอนจะต้องศึกษาถึงลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตยา อย่างละเอียดตามลำดับขั้นตอนตามคู่มือในชุดกิจกรรมก่อนนำไปใช้
2. ครูผู้สอนต้องแนะนำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแนวคิดโซตาล โคตยา อย่างละเอียด เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และเกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ครูผู้สอนจะต้องศึกษาเกณฑ์การวัดและประเมินผล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่ใช้เป็นแบบประเมินให้มีความเข้าใจ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประเมินผลของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นธรรม
4. ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมทั้งในเรื่องของการเรียนรู้ในเชิงทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติในแต่ละชั่วโมง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแนวคิดโซตาล โคตยา ไปใช้ ในการวิจัยเกี่ยวกับเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ เช่น เครื่องดนตรีไทย และเครื่องดนตรีพื้นเมือง
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระที่ 2 ดนตรี ตามแนวคิดโซตาล โคตยา กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น ๆ
3. ควรมีการนำแนวคิดของโซตาล โคตยา ไปใช้ในการวิจัยในระดับชั้นอื่นๆ

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2549). *ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เครือวัลย์ สุขเจริญ. (2551). *การสอนดนตรีสากล*. พิระพัตนา.
- เจษฎา ประทุมมา. (2559). *การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรวม-แยกรวมเน้นทักษะการเล่นแบบจับคู่ในวิชาดนตรีสากลปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ดวงกมล ฉัตรบุญลือเดช. (2551). *ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น*. เอ็มไอเอส.
- เดชาชัย สุจริตจันทร์. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคตยากับวิธีสอนปกติ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ณัฐธ ฐิตะจิตต์. (2543). พฤติกรรมการสอนดนตรี. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. (2545). ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดของโคดาเย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล วรคำ. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. ตักสิลาการพิมพ์

ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงพอใจ. แสงอักษร

ล้วน สายยศ. (2540). สถิติวิทยาการวิจัย. สุวีริยาสาสน์.

พงษ์ลดา นาควิเชียร. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐานของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของโคดาเย. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

ฤทธิ์รงค์ ไชยสุข. (2552). การพัฒนาเทคนิคการสอนและสื่อการสอนขลุ่ยรีคอร์เดอร์สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยพายัพ.

วิไลพร ภูมิเจตต์. (2560). การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

Bloom, Benjamin S. (1976). *Taxonomy of Educational Objectives*. David Mckay.

Calleen. (1994). *Educational Media : A Competency-based Approach*. CharlesMextrill.

Rochelly Gayl Mann. (1991). *Response to Music : Principles of music Education*. Routledg and Kegal Payl.